

I sittbrunnen stod en man i oljeställ med en högtrycksspruta. När vi väl kom in i båten blev chocken total.

Ett telefonsamtal en tidig morgon berättade att deras båt brann på båtklubben – men det riktigt jobbiga började när reparationerna skulle ske.

TEXT OCH BILD LIV BRYNGELSSON

Räddningstjänsten hade ryckt upp kapellet och slängt ut en massa saker för att komma åt att se så det inte brann utanför motorrummet.

ERFARENHETER ATT LÄRA AV ...

BRAND I BÅTEN

TISDAGEN DEN 7/9 2010 kl. 07:30 fick jag samtalet, samtalet du aldrig tror att du ska få. Jag befann mig på en jobbresa när min man, Magnus, berättade att det brann i vår båt. Det var vår båtgranne som hade hört våra brandvarnare och ringt Magnus. Om brandkåren kommit 10 minuter senare hade det varit försent och de hade dragit ut henne på djupt vatten för att låta henne sjunka.

Nanny är en Hallberg-Rassy Rasmus 35 från 1973 och drömmen är att en gång segla till Karibien tillsammans med henne. När vi köpte henne var hon sliten och eftersatt i underhåll. Sex år senare började hon bli bra. Helt perfekt blir en båt aldrig, det finns alltid något som kan förbättras. Timmarna vi lagt ner på renovering var ofantligt många men samtidigt så otroligt roliga.

Samtal nummer tre, efter det att Magnus larmat och pratat med mig, gick till vårt försäkringsbolag. Vi hade ingen erfarenhet alls av hur en båtförsäkring fungerar. De försäkrings-skador vi haft innan sträckte sig till en plåtskada på en bil och ett läckande rör i ett badrum och då ringde vi försäkringsbolaget med en gång och så gjorde vi även denna gång. Det första

bemötandet blev inte riktigt vad vi väntat oss. Beskedet Magnus fick var att de inte ville prata med oss överhuvudtaget. Magnus skulle prata med vårt varv som sedan i sin tur skulle prata med försäkringsbolaget. Nu blev förvirringen stor och vi dessutom helt ställda. Vårt varv? Vi hade inget "eget varv". Vi hade aldrig ens anlitat ett varv för annat än lyft och sjösättning. Bolaget ville inte ens rekommendera ett varv utan överlät hela saken till oss. Nu startade en febril verksamhet i form av telefonsamtal till vänner, bekanta och bekantas bekanta som kunde tänkas ha

Lördagen efter branden skulle vi tömma Nanny på "lösöre". Varvet hade inte hämtat henne ännu och med tunga steg gick vi ut på bryggan. Magnus hade redan sett förstörelsen på branddagen och försökte varna mig men omfattningen av skadan gick inte upp för mig förrän jag stod i sittbrunnen och kände hur tårarna bara rann.

DET VAR MOTORN som hade börjat brinna och branden var mest begränsad till motorrummet men precis allt i båten var svart och kletigt som insidan i ett skorstenrör. De horisontella ytor-

» Beskedet Magnus fick var att de inte ville prata med oss överhuvudtaget. »

någon form av erfarenhet av båtvarv och/eller försäkringar. Till slut ringde Magnus ett varv i närheten som snabbt hade en av sina killar på plats för att bedöma skadan. Vi kom överrens med dem att de skulle ta hand om båten och göra en första bedömning. Vi fick inte ens ett pridförslag eller en fråga om vilket försäkringsbolag vi hade. Vi var så förvirrade och bestörta dessa första dagar att vi inte ens tänkte på det.

na var värst eftersom all rök och sot hade lagt sig där. Släckvattnet tillsammans med saltvattnet som tagit sig in genom den avbrända kylarslangen hade stått 20 cm över durkarna vilket innebar att vi också hade vattenskadorna. Men mitt i all bedrövelse så insåg vi vilken tur vi hade haft. Utan våra brandvarnare, brandkåren och vår båtgranne, som ironiskt nog heter RÖök, och råkade vara i hamnen en tisdag i sep-

Träregeln under durken i motorrummet fick bytas ut och själva durken fick plastas om.

Resterna efter en brunnen Volvo Penta MD21A på 75 hk. Isoleringen är helt söndersmält på sina ställen.

tember, så hade vi inte haft någon båt.

Trots att försäkringsbolaget sagt att all kommunikation skulle gå via varvet så ringde vi upp igen efter ett par dagar. Nu var bemötandet mycket bättre och de berättade att de sedan tidigare hade ett gott samarbete med varvet. Den informationen hade vi gladeligen tagit emot när vi förvirrade försökte hitta ett varv den första dagen. Jag försökte också få utrett vad som gällde med ersättning och villkor. Varvet hade uttryckt sin oro över att båten skulle kunna bli inlöst på grund av att skadorna var så stora. Denna tanke hade inte ens slagit oss och när jag tog upp det med bolaget så ville de varken säga bu eller bä. Jag frågade om beloppsgränser för renovering i förhållande till inlösen. Men de gav oss inga svar.

DET TOG TRE VECKOR innan varvet kunde hämta båten och vi antog redan från början att allt vi kunde rädda själva skulle gynna alla inblandade parter. Fyra bilturer senare var båten tömd på mer eller mindre allt lösöre och vårt garage var fullt och rökluktande. En del av de kläder som legat nedpackade gick att tvätta och vädra. De kläder som hängt i garderoberna gick att få luktfria men inte rena. Bestick, glas, tallrikar med mera trodde vi skulle gå att rengöra i diskmaskinen men ack

vad vi bedrog oss. Vi fick skura allt för hand. Vi skurade till och med vissa böcker.

Varvet och försäkringsbolaget förhandlade fram och tillbaka utan att vi fick vara inblandade. Dock hade vi uttryckt till båda parter att vårt enda mål

kablar samt stora delar av inredningen var bortmonterad. Det osade apelsin i hela båten och killarna visade oss det miljömärkta rengöringsmedel de använde och lovade högtidligt att vi inte skulle känna någon röklukt alls när de var klara. Snabbt flydde vi båten – för

» Vi tog ett djupt andetag, klättrade upp för stegen och nu blev chocken total. »

var att få tillbaka Nanny. Vi pratade otaliga gånger med varvet för att höra hur det gick och vi fick klart för oss att det var på håret att bolaget skulle lösa in henne. Försäkringsbolaget svarade överhuvudtaget inte på några sådana frågor. Enligt varvet var de tvungna att ge bolaget ett fastpris och det kunde bli dyrt för dem om de räknade fel. Efter två långa månader av orolig väntan och tung känsla av maktlöshet så kom äntligen beskedet att försäkringsbolaget sagt ja till renovering. Lättnaden var total och det kändes som vi kunde börja andas på riktigt igen.

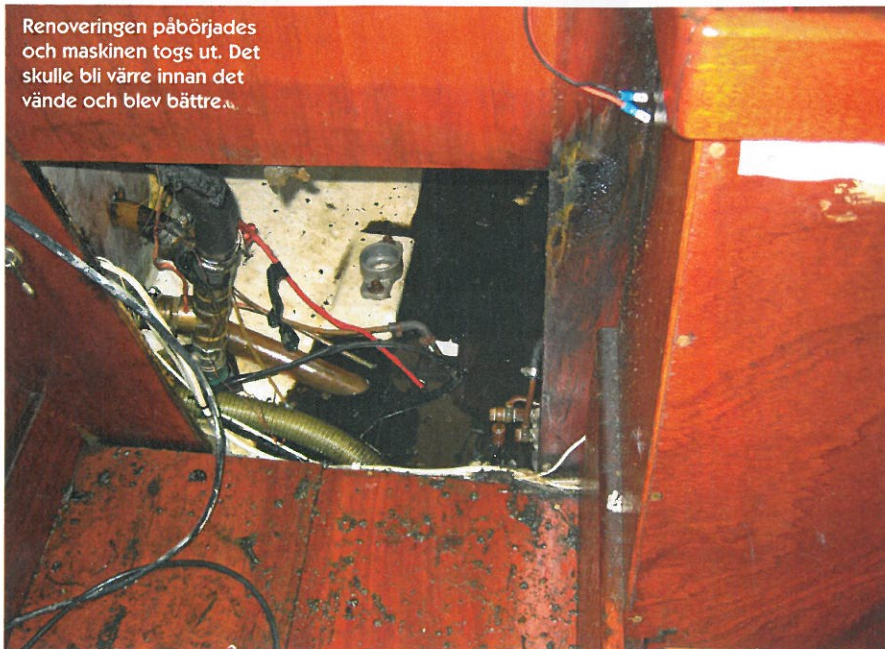
När vi första gången åkte till varvet så fick jag hicka när jag steg ur bilen. I sittbrunnen stod en man i oljeställ och använde högtryckspruta på teakofterna. Vi tog ett djupt andetag, klättrade upp för stegen och nu blev chocken total. Allt var genomblött och motorn, de flesta instrument med dragna el-

jag fick ärligt talat huvudvärk av den starka apelsindoften och det var svårt att se vår Nanny i det skicket.

MITT I ELÄNDET bestämde vi oss att göra det bästa av situationen. Vi använder vår båt mer eller mindre året runt och kände oss verkligen som fiskar på torra land. Men skulle vi nu vara skilda från Nanny i en hel vinter så gällde det att ta vara på det tillfället – vi investerade bland annat i en ny motor och en fördubblad batteribank.

Mycket av kommunikationen med varvet har gått via mail. Fördelen är att överenskommelsen blir skriftlig, nackdelen är den förlorade personliga kontakten och svårigheterna med nyanserna i språket. Efter ett tag utarbetade vi en lista där alla beställningar, beslut och betalningar fördes in. På detta sätt fick vi en väldigt bra översikt på vad vi kommit överens

Renoveringen påbörjades och maskinen togs ut. Det skulle bli värre innan det vände och blev bättre.

Sakta men säkert återställdes Nanny med en del renoverat och en del nytt. Varvet skickade bilder till oss så vi kunde följa händelseutvecklingen.

om. För vi var inte alltid överens. Vissa saker ingick i återställandet och vissa förbättringar passade vi på att beställa extra. Det var mycket att hålla reda på.

Alla saker vi själva tagit från båten skrev vi upp i ett Excel-dokument. Vi hade kolumner för inköpsår, inköpspris/uppskattat pris, om det fanns kvitto eller ej osv. Här angav vi också antalet timmar vi lagt ner och mil vi fått köra extra med bilen. Vi trodde att vi hade sparat alla kvitton till båten genom åren men det visade sig att vi inte hade så bra koll som vi trodde. Båttillbehörsaffären där vi är kunder tog hjälpsamt fram listor på allt som vi köpt de senaste åren vilket var jättebra vid sammanställningen. Det är inte klokt vad mycket saker man samlar på sig och värdet blir högt när allt summeras.

NÄR VI GÅTT IGENOM vad som kunde räddas och inte, skickade vi listan till försäkringsbolaget. Vi trodde att de skulle höra av sig och ta en diskussion om listan, eftersom vi saknade en del kvitton och en del prylar var rätt gamla. Men till vår stora förvåning och glädje tog det bara ett par veckor tills fick vi ett brev där de talade om att de skulle betala ut summan med visst avdrag för kläder, eftersom vi där över-skred maxgränsen. Vi förstod på varvet att de fick slita för att hålla sin budget,

vissa renoveringsarbeten hade blivit dyrare än vad de räknat med och ärligt talat så slet detta lite på vår relation i slutet. Efter många om och men och ett par omtag så fick vi i alla fall tillbaka båten i april 2011 och hon var luktfri från både rök och apelsin.

Varför började hon då brinna? Vi vet faktiskt fortfarande inte och kommer aldrig få veta. Båten hade ingen landström inkopplad och alla batterier var avslagna. Dock kunde vi se att det var extra bränt runt en diodbrygga på motorn. Men om det var just där branden startade och varför, det vet vi inte. Vi vet inte heller vad slutsumman

på renoveringen landade på – för det är en affär mellan varvet och försäkringsbolaget.

På det stora hela har detta mynnat väl ut och vi har fått tillbaka en båt som på många sätt är bättre än innan. Men det har legat mycket jobb bakom, även från vår sida. Det året som nu gått har inneburit ett par bakslag med framförallt elektronik som fortfarande inte fungerar fullt ut. Vi har lärt oss att inte ta något för givet, vi fick till exempel inget kopplingsschema för elen vilket gett oss mycket merjobb. Det gäller att vara tydlig och entrogen samt våga fråga och ifrågasätta. ☺

ATT TÄNKA PÅ

Brandvarnare

– det har sagts förr men det är värt att säga det igen. En vanlig och enkel brandvarnare är världens billigaste försäkring – om den har fräscha batterier! Vi hade tre stycken i båten vid branden och självklart har vi det idag också. Dessutom kontrollerar vi dem regelbundet.

- Håll rent i motorrummet så det finns så lite som möjligt som kan antändas.
- Gå över kontakter och kopplingar minst en gång per

år för att upptäcka eventuell ärg eller glappkontakter. En lös kabelsko kan orsaka gnistbildning och detta i kombination med diesel eller olja i tråget kan orsaka en brand.

- Isoleringen i motorrummet bör vara godkänd enligt Fritidsbåtsdirektivet. Vår isolering var av den äldre typen utan aluminiumfolie som yttersta lager vilket förmodligen ökade mängden rök som sedan blev till "svart klet" överallt.

Brandsläckare

– vi har två stycken som sitter strategiskt och som vi tar loss och skakar på varje år. Dessutom har vi en brandfilt lättåtkomligt vid spisen.

- Många försäkringar har beloppsbegränsningar för skador på till exempel kläder. Det kan vara en god idé att gå igenom vad försäkringen täcker innan olyckan är framme.
- Läs mer om Nannys liv efter branden på www.nanny166.se